

ἐκτου ἢ ἐβδόμου κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ταξιδίου εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ πατρίδα Ζάκυνθον. Ὁ κ. Δομνάρδος ὁμοιάζει πρὸς τοὺς ἐραστὰς· τόσον περισσότερον πλησιάζει πρὸς τὴν Ζάκυνθον, ὅσας περισσοτέρας ἀπιστίας τοῦ κάμνει ἢ προσφιλέας του νῆσους.

*

Διότι εἶνε βέβαιον, ὅτι χάρις εἰς τὸν ὀξόθυμον ἀρχιεπίσκοπον, τὸν φίλον καὶ εὐχέτην τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, ἡ ἐπιρραὴ τούτου ἐν Ζακύνθῳ, ὡς ἀπεδείχθη καὶ κατὰ τὰς τελευταίας δημοτικὰς ἐκλογὰς ἔπαθεν πιαὶν τινα (1) λάττωσιν.

*

Τὰ ἐκλογικὰ ἀνακινουῦνται, καὶ ὑποψηφιότητες νέαι προβάλλονται. Ἐνεποίησαν ἰδίως, πολλὴν ἐντύπωσιν ἡ προταθεῖσα παρὰ τῶν ἐκλογέων καὶ ἀπορριφθεῖσα παρὰ τοῦ ἰδίου ὑποψηφίου τοῦ κ. Στεφάνου Ξένου. Μετὰ τὸν κ. Συγγρὸν ὁ κ. Ξένος. Φαίνεται, ὅτι οἱ ἐκλογεῖς Ἀθηναίων τὸ ἔχουν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐκλέξουν δῆμαρχον ἐντόπιον.

*

Κἄτι νέον οἰκονομικὸν ἄλμα προετοιμάζεται, ἄλμα τολμηρὸν καὶ ἐναέριον. Θὰ μᾶς ἐρωτήσετε ἴσως πόθεν τὸ συμπεραίνουμεν. Ἀπλούστατον ἀπὸ τὰς δύο νέας πτέρυγας, αἵτινες πρόκειται νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

*

Αἱ σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καθίστανται ὁσημέραι ἐγκάρδιοι. Οἱ Ἕλληνες ὅλοι ἠγαλλίασαν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἐφημερίδες τῆς πόλεως μας ἔγραψαν ἄφθονα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγκώμια καὶ ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ πρεσβείᾳ εἰς ὀρθόδοξος κληρικὸς ἐμακάρισε τὸν ἀρχηγὸν τῶν Πιστῶν προπιδῶν ὑπὲρ αὐτοῦ. Εὐχάριστον εἶνε, ὅτι αἱ δύο ὁμοιοὶ ἐπικράτεια μετὰ τὴν ἐχθρὰν τείνουν, πρὸς ἀλλήλας τὴν χεῖρα, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅμως, ὅτι ἡ μὲν Ἑλλὰς τείνει τὴν χεῖρα ὀριζοντεῖως μετὰ τὴν παλάμην ἀνοικτὴν, ὡς ἐπαίτις, ἡ δὲ Τουρκία τείνει τὴν χεῖρα καθετὸν μετὰ τὴν παλάμην ἐπίσης ἀνοικτὴν καὶ μετὰ τὰ δάκτυλα διεσταλμένα.

*

Δι' αὐτὸ βλέπομεν συχνότατα τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀναγραφομένην τὴν εἰδήσιν, ὅτι μετὰ τὴν Ἀθηνῶν καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐνεργεῖται διαρκὲς ἀνταλλαγὴ φακέλων.

*

Ἐν τούτοις μία περίστασις μᾶς ἐμβάλλει εἰς ὑποψίας, μήπως μετὰ ὅλην τὴν συμφιλίωσιν, ἀπομένει εἰς τὴν ψυχὴν τῶν γειτόνων μας ὑπουλὸς μνησικακία. Ἡ περίστασις αὕτη εἶνε τὸ διαδοθὲν, ὅτι ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Τουρκίας κ. Φεριδὸν μεταβὰς ἐπεσκέφθη καὶ ἐπήνεσε τὰ λουτρὰ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ.

*

Ἡ φρασολογία τῆς ἡμέρας.
Μία ἐφημερίς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀπεκάλεσε τὸ τρικουπικὸν κόμμα αἵρεσιν.
Ἑτέρα ἐφημερίς ὑπουργικὴ, πρὸς ἐκδίκησιν ἀπεκάλεσε τὴν ἀντιπολίτευσιν διαίρεσιν.

Ἀπόκειται εἰς ἡμᾶς ν' ἀποκαλέσωμεν τὸ κόμμα τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου. Ἀδιστακτικῶς ἀποκαλοῦμεν αὐτὸ ἀφαιρεσιν.

Ἄς

ΤΑ ΘΑΥΜΑΙΑ

(ΑΦΙΕΡΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΗΣΤΙΑΝ ΤΩΝ ΚΕΩΤΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ)

Θαῦμα πρῶτον. Ὁ Τριχούρης ἔπαυσε τοῦ νὰ ἐράται, ἀφοῦ εἶδε πῶς πλανᾶται.
Ἰσχυρίσθη δὲν θέλει, φόρους νέους δὲν θὰ βάλῃ ἐκ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, γὰρ νὰ κυβερνήσουν καὶ ἄλλοι.

Θαῦμα δεύτερον, ἐπίσης ὅταν τὸ πρῶτο φοβερό.
Γιατὶ εἶδεν, ὅτι χάνει τὸν πολυτίμητον καιρὸν, ἔπαυσεν ὁ Δηλιγιάννης ἄρθρα πλέον νὰ συντάττῃ, καὶ ἀπεφάσισε νὰ κἀνῃ τοῦ λοιποῦ τὸν μεταπράτη.

Θαῦμα τρίτον. Ὁ Μολάος, εἰδικὸς ὅσους ὑπονόμεους συμπληρώσει τὰς σπουδὰς του, καὶ ἐκμαθῶν τὰ γαλλικά, ὡς τὸ λέμε μυστικά,
ἤρχισε νὰ ἀσχολῆται ὅσους περὶ ληστείας νόμους.

Θαῦμα τέταρτον. ὅταν τ' ἄλλα, ἀληθέστατον καὶ τοῦτο.
Ὁ Λιθίδης διωρίσθη Ὑπουργὸς εἰς τὰ βασιλικά, ἔπαυσε τὰς ἀγορεύσεις γὰρ τοῦ ἔθνους μας τὸν πλοῦτον καὶ ἤρχισε πάλι νὰ διδῇ τὰ γνωστὰ του ἀποφόρια.

Θαῦμα πέμπτον. Ὁ Μανούλας ἔφερεν εἰς μετρητὰ μετὰ τὸν τόκον ὅσα πῆρε ὅσα Ὀλύμπια λεπτὰ.
Ἡ Κυβέρνησις τὸν ἄνδρα ἐκτιμῶσα τὰ πολλά, τὸν ἀπέστειλε δεμένον παρευθὺς εἰς Γκαρμπολᾶ.

Θαῦμα ἕκτον. Καὶ ὁ Δούνης ἀπεφάσισε μετὰ πόνον νὰ ἐπαναλάβῃ πάλι τὸν πολυκαθὲν τοῦ Ἀρόνο, ἀλλὰ τοῦτο θεωρεῖ πῶς μεγάλως ἐφαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὸν θησαυρό.

Θαῦμα ἑβδομον. Τελώνης συνελήφθη δημοσίᾳ κλέπτων ἐκ τοῦ τελωνείου πλείστα ὅσα πανικά, πλὴν ἀμείως ἀπελύθη, ἀφοῦ εἶπε παστρικά, ὅτι ἤθελε τὰ δώσει γὰρ τὴν νέα ἐκκλησία.

Ἀλλὰ τῶν θαυμάτων ὅλων κορυφαῖον θεωρεῖ, καὶ δὲν ψεύδομαι θάρρῳ, ποῦ ὁ Βασιλεὺς μας πάλιν ἴδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐπιγορήγησιν του καὶ ὀλίγη... Μανωλάδα.

Τελεφεύ